

עזון תורני שכוחי בעזה"י אֵלֶּה הַשְּׁמֵי שֶׁל הַתְּנַדִּים

גליון 695

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח"י יוסף חיים אור-יהודה ת"ו

"לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת"

בתיקוני הזוהר (תיקון מ"ח) כתוב: "כל מאן דכעיס בשבת כאילו אוקיד נורא דגיהנום" דהיינו: כל הכועס בשבת כאילו מבעיר את אש הגיהנום חס וחלילה, בספר חסידים (סימן קמה) כתב, בעלי הכעס חייהם אינם חיים ומתים קודם זמנם.

כפתח האהל

פרשת פקודי, פרשה העוסקת בסיכום הציוויים של השם יתברך בבניית המשכן והקמתו בפועל.

נאמר במדרש: "אמר רבי חייא בר יוסף: כל שבעת ימי המילואים היה משה מפרקו ומעמידו למשכן שתי פעמים בכל יום, רבי חנינא אומר שלש פעמים בכל יום" (תנחומא פקודי, יא). מפליא ביותר, לפי רבי חנינא משה רבנו הרכיב ופירק את המשכן עשרים ואחת פעמים במשך שבעה ימים! כלומר שהמשכן על כל מאות פריטיו הוקם לשעות ספורות ופורק וחוזר חלילה!

מהו פשר הדבר? מהו המסר המסתתר מאחורי ההקמה והפירוק של משכן ה'?" מבאר בעל "נתיבות שלום" זי"ע על דרך העבודה וזה לשונו: "תכלית היהודי והיעוד שלמענו ירד לעולם הוא יושבתי בתוכם' בתוך כל אחד ואחד, שיהודי יכשיר את גופו להיות מקום להשראת השכינה. זה עיקר העבודה של יהודי לעשות עצמו בית מקדש מעט שיהיה מקום להשראת השכינה".

כפי היסוד שלימד הרבי הקדוש מקוצק זי"ע את בנו שהיה ילד קט ושאל את אביו היכן נמצא הקב"ה? ענה לו אביו היכן שנותנים לו להיכנס!

עלינו להכניס אילוקות בכל פינה ופינה בתוככי אישיותנו. "התורה הקדושה מלמדתנו את הדרך ליהודי, שגם אם הוא התאמץ והתייגע לבנות את משכנו, ולאחר מכן נפל לגמרי וכל בניינו התפרק, אל יתייאש אלא יתנער מיד וישוב ויבנהו. ואסור ליפול ברוחו, ואפילו לאחר ירידה שכזו שהחריבה את מקדשו ונתפרק לגמרי, עליו לחזור ולבנותו. זה ענין עבודת שבעת ימי המילואים לפרק את המשכן ולהקימו שוב.

שבת שלום
שמשון אליעזר פוקס

מעשה בשועל שהסתבך ביער ופגש באריה רעב ראהו האריה ושאג מדוע לא הביא טרף עד עתה וכמעט עמד לשסע את השועל ענהו השועל בערמה ובחכמה שאריה גדול וחזק ממנו עכבו עד כה. כעס האריה כיצד יתכן שיש מישהו חזק וגדול ממנו ענהו השועל שמוכן הוא להראותו לאריה "היקר". מיד לקחו השועל לשפת הבאר והאריה ראה את הבבואה שלו במים עמד ושאג וכנגדו השתקפה דמותו בשאגה אדירה, החליט להסתער על יריבו וקפץ בפנים וסופו היה למות בטביעה, במים העמוקים והשועל ניצל. כך המשילו רבותינו את הכעסנים שסופם אבדון ולא רק שאינם משיגים מטרתם אלא מהפכין זאת לגמרי. בספר "אהבת מישרים" כתב שהסיבה שמלחמת העולם הראשונה פרצה הייתה בגלל הכעס, שכן השליט הרוסי סזונוב כעס על שפחתו שהקדיחה תבשילו, ובאותו רגע התקשר אליו השר הגרמני לנסות להשכין שלום, אך השר הרוסי שהיה בכעס צעק ורתח בטלפון, השר הגרמני לא טמן ידו בצלחת, וממילא פרצה המלחמה הנוראה שגרמה לנשים רבות להיות אלמנות ולילדים רבים להיות יתומים. והכל נגרם כתוצאה מן הכעס. וכך היה מתפלל התנא הקדוש רבי עקיבא בכל יום, "יהי רצון שלא אכעס היום ולא אכעיסך".

זמני השבת
הדלקת נרות 5:28
מוצאי שבת 6:27
נא לשמור על קדושת הגליון
אין לקרוא בשעת התפילה
לית: 7:03

אָהַל הַהֵלֶלֶת

האם מותר להוסיף תבלין, כגון פלפל שחור, לתבשיל בשבת, כדי לשפר את טעמו. וכן האם מותר להוסיף כורכום לתבשיל, כדי לצבוע אותו בצהוב, או שיש בזה איסור משום "צובע" או משום "בישול"?

בספר היראים כתב, שאין איסור לצבוע מאכלים בשבת, משום שאין זו דרך צביעה שאסרה התורה. שלא אסרה תורה אלא צביעה ממש, כגון צביעת בדים וכדומה, אבל מאכל, שאחרי צביעתו בדבר מאכל אוכלים אותו, אין זה בכלל צביעה שאסרה התורה. ולפי זה **מותר יהיה לשים בשבת כורכום במאכל, בשביל לצבוע אותו בצהוב.** וכן פסק מרן השלחן ערוך (סוף סימן שכ), שאין דין צביעה באוכלין בשבת ורבינו הרמ"א ז"ל גם כן כתב להקל בצביעה בשבת במיני מאכל, שהרי כתב שמותר לערב בשבת יין לבן יחד עם יין אדום, ואין לחוש לצביעה.

אולם העיר על כך מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל שהדבר פשוט, שאין להקל בהוספת כרכום וכדומה, אלא בכלי שני דווקא, כלומר, **אסור להוסיף תבלין לתבשיל, אלא לאחר שהוציאו את התבשיל מן הכלי שנתבשל בו, לכלי אחר, אבל בכלי ראשון, שהוא הסיר שבו התבשל התבשיל, אסור בהחלט להוסיף תבלין, שהרי יש בזה איסור משום בישול התבלין בשבת, שמרוב רתיחת התבשיל, מתבשל גם התבלין.** (חזון עובדיה

שבת, חלק חמישי עמוד לב)

אהל לחידוש

חידושים ופנינים לשולחן השבת

אלה פקודי המשכן משכן העדות"

רש"י: נאמר כאן "המשכן משכן" – שתי פעמים רמז למקדש שנתמשכן בשני חורבנין על עוונותיהן של ישראל. "משכן העדות" – עדות לישראל שוויתר להם הקדוש ברוך הוא על מעשה העגל שהרי השרה שכנינו ביניהם. ע"כ.

יש להבין כיצד ייתכן שבאותו פסוק דורשים חז"ל מחד דברי פורענות על המשכן שנתמשכן מחמת עוונותיהן של ישראל. ומאידך יש בו דברי נחמה שוויתר הקדוש ברוך הוא לבני ישראל על מעשה העגל והשרה שכנינו ביניהם.

הדבר יבואר על פי משלו של המגיד מדובנא: עשיר אחד חיפש שידוך לבנו. מכיוון שהיה זה בן יקר מידות ונעלה בתורה ובדרך ארץ וכאמור גם בן עשירים הוא חיפש לו אביו שידוך כמעלתו. לבסוף נמצאה כלילת השלמות בתו של סוחר עשיר. הלך אבי הבן אל בית הורי הכלה כדי להיפגש עימם ולסכם את התנאים לשידוך המדובר. בהיכנסו אל הבית פנימה שמח לראות כי אכן בית עשירים הוא זה. בכל עבר היו מונחים חפצי ערך וקישוטים שערכם רב מאוד גם הכיבוד הוגש לו בכלי זכוכית יקרים משובצים באבני חן. האח! – חשב האיש לעצמו – אכן שידוך נאה ויאה הוא זה! כעבור זמן בא שוב אבי החתן כדי לקבוע עם המחותרנים את סדרי החתונה אולם כאשר נכנס אל הבית פנימה חשכו עיניו... אין כל זכר לכלים הנאים. הבית ריק מכל וכל... הפעם הוגש הכיבוד בכלים פשוטים... מדוע זועפים פניך? שאל אבי הכלה. אומר את האמת – ענה אבי החתן – ספק נכנס לליבי... היכן הם כל הכלים הנאים והיקרים?... פשוט מאוד – נענה אבי הכלה ואמר – הוצעה לי עסקה בסדר גודל עצום ומכיוון שהכסף אינו זמין בידי לעת עתה נזקקתי להלוואה גדולה משום כך משכנתי את הכלים היקרים. בעוד זמן מה תמומש העסקה ובעזרת ה' ארוויח סך עצום ואשיב לעצמי הכל כבראשונה. אם כך – נאנח אבי הכלה בהקלה – הכל בא על מקומו בשלום! לרגע חשתי כי כל תצוגת הכלים המרהיבה שראיתי בביתך לא הייתה אלא הצגה... חשתי שמא שאלת אותם רק כדי להרשים אותי ובאמת הנך חסר כל... הסברך הניח את דעתי לגמרי!

כן הוא גם הנמשל – אמר המגיד מדובנא – בית המקדש אמנם נתמשכן בעוונותינו הרבים אולם לא איבדנו אותו לגמרי בבוא העת ירד מן השמים בית המקדש השלישי וישוב הכל על מכונו כבתחילה!

להערות והארות, הנצח ות,
לעילוי נשמת וכו' 054-8566615
לקבלת העלון במייל נא לכתוב ל:
8444774@Gmail.com

אהל המעשה

”וביום השביעי יהיה לכם קודש שבת שבתון לה”

קיווי ברנהרד הוא יהודי שומר תורה ומצוות מדרום אפריקה. לפני מספר שנים הוציא ברנהרד ספר המלמד כיצד ניתן ליישם תכונות מסוימות, ולתרגם אותן להצלחה בעולם העסקים הקשוח בעידן המודרני. הספר הפך להצלחה רבה, והפך לרב מכר בינלאומי. במקביל – הביקוש להוצאתו של ברנהרד הלך וגבר, והוא הוזמן להרצות ולהנחות בכנסים עסקיים בכל העולם. יום אחד הוא מקבל שיחת טלפון מסמנכ”ל בכיר בחברת מייקרוסופט העולמית, שמייסדה – ביל גייטס הוא מגדולי עשירי העולם. קיווי הוזמן להרצות בכנס בו ישתתפו כל מנהלי החברה. הרצאתו של ברנהרד תהיה הרצאת הפתיחה. קיווי ברנהרד רצה לענות בחיוב להזמנה, כמובן, אולם כשפתח את יומנו כדי לבדוק את התאריך, גילה כי יומו הראשון של הכנס אמור להיות בשבת. “בשבת אני לא עובד”, הודיע ברנהרד לסמנכ”ל הבכיר. התגובה היתה נדהמת. הוצע לו סכום כפול ומשולש, מאות אלפי דולרים, אבל ברנהרד בשלו: “בשבת אני לא עובד, וזה לא משהו שכסף יכול לפתור”. בסופו של דבר חברת מייקרוסופט נאלצה לשנות את תאריכי הכנס, ולהתחילו ביום ראשון, כי זו היתה הדרך היחידה שלהם לקבל הרצאה פותחת מקיווי ברנהרד... חדשים ספורים לאחר הכנס, קיבל ברנהרד שיחת טלפון נוספת מאותו סמנכ”ל. לפני מספר ימים הוא שהה יחד עם ביל גייטס במטוסו הפרטי. דיברו שם על הכנס ועל ההרצאה, והוא סיפר לבוס על הסכום האדיר שהוצע לברנהרד, ועל עקשנותו שלא להרצות בשבת. כעת התקשר הסמנכ”ל כדי לשתף את ברנהרד בתגובתו המתפעלת של מר גייטס: “אני יכול לקנות כל דבר שארצה – כל בנין, כל מטוס או כל יאכטה שאחפוץ בהם”, אמר המיליארדר, “אבל כל כספי אינו מספיק, כדי לקנות שבת אחת של יהודי...”. כאשר היהודי עושה את שבתו קודש, ושומר עליה מכל משמר, גם הגויים מכירים בכך שהשבת היא ערך עליון עבורו, ואף יודעים להעריך את הנחישות והעקביות ששמירת השבת מעידה עליהן. (לקראת שבת – דרשו)

”ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם”

בעת העלייה הגדולה לארץ בתקופת הכרזת המדינה כאשר תנופת בניית מקומות יישוב חדשים הייתה בעיצומה בנה קבלן שומר מצוות שכונה בעיר חדשה כאשר את השכונה הסמוכה בנתה חברת סולל בונה. העלות הכספית הגבוהה ביותר בענף הבניה הייתה אז רכישת המלט כי הוצרכו לקנותו ולהביאו מחוץ לארץ תמורת הון רב. הקבלן הזמין כמות גדולה של מלט וההזמנה הגיעה ביום שישי אחד שבתחילת הקיץ בחביות מגולות. והנה אחרי הצהרים של אותו יום שישי כשכל המלט היה מונח באתר הבניה והפועלים כבר חזרו לעיר מגוריהם יפו נתקדרו השמים בעבים ובכל רגע היה עלול לירד גשם זלעפות. הופיעו הפועלים בבית הקבלן בבהלה והזהירוהו אודות כמות המלט הגדולה הנמצאת בחביות מגולות באתר הבניה ואם ירד גשם והמלט יירטב הוא יתקלקל לגמרי וההפסד הכספי יהיה אדיר. אין ברירה אחרת הם אמרו אלא שהם ייסעו לשם עם עגלות טעונות קרשים כדי לכסות את החביות היטב. אולם בדיקה מהירה של הזמן שנותר עד שבת העלתה כי פועלי עתידים בנסיעה זו לחלל את השבת עבורו. הוא היה איש ירא אלוקים וענה להם בנחרצות: “אני אינני מוכר את השבת תמורת כל הון שבעולם! וכן אני מזהיר ששום יהודי לא יחלל את השבת עבורי גם לא בכדי להציל את כל רכושי שעלול לרדת לטמיון”. ואמנם בליל שבת ירדו גשמים עזים בארץ כך שהדבר היה ברור שכל הרכוש הגדול נאבד ונפסד. אולם יהודי יקרא זה ערך את שולחן השבת שלו בפנים מאירות שר את הזמירות כרגיל למד חומש עם רש”י ועסק באמירת תהילים כהרגלו כאילו שום דבר לא קרה ולא יקרה כפי שאכן

הורו חז”ל שבשבת על האדם להרגיש כאילו “כל מלאכתך עשויה”. רק בצאת השבת לאחר שהבדיל על היין החל לבו נוקפו על ההפסד הגדול באיבוד הכמות הגדולה של מלט שעלתה לו בדמים ויגיעה רבה וכשירד הכל לטמיון. מיד נטל עגלה לנסוע למקום הבניה. אולם כשהגיע לשם הופתע ונדהם ממראה עיניו כל חביות המלט שלו היו מכוסות היטב בקרשים ופחים ואבנים כראוי וכיאות ומאומה לא התקלקל!! הוא לא האמין למראה עיניו ורצה למשש את הנס בידיו. הוא תחב ידו לתוך המלט והנה הוא יבש וטוב לשימוש. מחשבה עלתה בדעתו מי יודע אולי נשלחו מלאכי עליון לשמור על השקעתו הגדולה ולכסות את חביות המלט השייכות לו שלא יינזקו במטר. רק למחרת נודע מה שקרה. אנשי הנהלת חברת “סולל בונה” שלחו פועלים לכסות את חביות המלט שלהם אך בחשכת הלילה הגיעו הפועלים בטעות לאתר הבניה של מיודענו הקבלן וכיסו את החביות שלו במקום לכסות את החביות של סולל בונה וכך ניצל רכושו. (אות ישראל)

גביר עשיר התקשר לקופת העיר
ואמר ברצוני לתרום 1500 דולר
מה אני מקבל בעד תרומה כזו
הקופאית התחילה בחשבון:

350 דולר - 40 יום תפילה במז'יבוז

250 דולר - מפורים עד פורים בקבר מרדכי ואסתר באיראן
500... דולר - שנה שלימה תפילה אצל ר' אלימלך מליז'ענסק

200 דולר - אצל החפץ חיים

נשאר 200 דולר אמרה הקופאית!

מה הינך רוצה עם ה 200 דולר הנוספים?

ענה הגביר: כשהרבנים יורדים בדיושי פרי

שיקנו לי סיגריות....

קצת מאתל

"והנשאים הביאו את אבני השהם ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן"
כתב רש"י אמר רבי נתן מה ראו נשיאים להתנדב בחנוכת המזבח בתחילה
 ובמלאכת המשכן לא התנדבו בתחילה?

אלא כך אמרו הנשיאים יתנדבו הציבור מה שמתנדבים, ומה שמחסרים אנו משלימים אותו, כיון שהשלימו הציבור את הכל שנאמר "והמלאכה היתה דים", אמרו נשיאים מה עלינו לעשות? הביאו את אבני השהם, לכך התנדבו בחנוכת המזבח תחילה ולפי שנתעצלו מתחלה נחסרה אות משמם והנשאים כתיב. **אמר הגר"ח שמואלביץ זצ"ל**: חסרון אות יו"ד משמם דבר גדול הוא שכן מצינו שאמרו חז"ל שבשעה שקרא הקב"ה לשרי שרה עלתה האות יו"ד לפני כיסא הכבוד ואמרה: "מה יהא עליי"? עד שהבטיח הקב"ה להוסיפה לשמו של יהושע. אנו רואים גודל הענין בזה ומזה נבין חומר הפגם שנגרם לנשיאים על ידי שחיסרו אות אחת משמם. **וצריך להבין מה כל כך גרוע בחשבון שהם עשו? מה שיחסר נשלים אנו, היכן כאן החיסרון?** ביאר מרן הגר"י סלובייצ'יק כיון שנדבת המשכן הייתה ציווי מאת ה' יתברך, כל מחשבה ואפילו הנעלית ביותר לאי קיום המצווה פסולה, ואיננה קיימת. על כן נענשו הנשיאים על שלא נידבו למלאכת המשכן אף שכוונתם לשם שמים, שכשיש לפני האדם חיוב לקיים מצוה חובתו עליו לקימה וכל חשבונות שבעולם בטלים כנגד המצוה. **אולם עדיין צריך להבין, והרי כוונתן הייתה לטובה, רצו לתת את כל החסר, מדוע ולמה עונשן כה כבד לדורות? האף אומנם שלא היה להן לעשות חשבונות, מכל מקום לטובה נתכוונו!** **היישוב לתמיהה זו נמצא בדברי רש"י "ולפי שנתעצלו" אף על פי שהן מצד עצמן חישוב חשבונות נעלים מגלים לנו חז"ל שמידת העצלות היא אשר סובבה והזיזה את כל החשבונות הצודקים.** הקב"ה היודע מחשבות ומבין את כל מעשיהן, תבע אותן על שנתעצלו והענישן על כך. **יסוד זה למדנו מתורתו של הגר"י מסלנט זצ"ל** שאמר שמאחורי החשבונות שישנם לאדם, מסתתר לפעמים איזה שהוא שורש של מידה רעה אשר האדם בעצמו אינו מרגיש בה. עיקר עבודת המוסר היא למצוא ולעקור את השורשים הרעים הללו. כך יהיו החשבונות טהורים ואמיתיים וכל עבודתו תמימה [לקח טוב].

ברכת "מזל טוב" חמה ולבבית למר טוביה שרבי הי"ו לחתונת הנכד טוביה ני"ו יהי רצון שהזיווג יעלה יפה ויזכה לנחת יהודי מכל יוצ"ח

לבריאות ברכה והצלחה
אלונה בת שמחה
ואורן יעקב הי"ו
 וכל הילדים א.מ.ן

סעיד אשר בן לאה הי"ו
אורה בת סניורה הי"ו

שיעור בפרשת שבוע
 מהרב **שמשון פוקס שליט"א**
כל יום חמישי
מיד לאחר מנחה
בביכנ"ס אור אבנר
רח' משה דיין קרית הסביונים יהוד
מנחה - בשעה 17:20

בית הכנסת
"עולי בבל"
 ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל
שחרית - 7:30
מנחה ערבית - 17:15
שיעורי תורה מידי יום
לאחר ערבית
 יום א' ב' ה'
 רב בית הכנסת
 הרב יהונתן אמדי שליט"א
 יום ג'
 הרב שמשון פוקס שליט"א
 יום ד'
 הרב נאור דרשני שליט"א
 יום ה' -
 הרב רפאל עגיב שליט"א
 בשעה 19:00
"יש קונה עולמו בשעה
אחת"
שימו לב <<<<

"עץ חיים היא למחזיקים בה"
 לזכות להצלחה ולבריאות איתנה
אסף מזרחי בן רחל ומשפ' הי"ו
שאול סאלם בן גיט ומשפ' הי"ו
דוד אשר בן איבון ומשפ' הי"ו
דוד חיים בן עליזה ומשפ' הי"ו
טוביה שרבי בן נוימה ומשפ' הי"ו
אופיר דלל בן אורה ומשפ' הי"ו

בית הכנסת **"היכל יצחק דוד"**
 רח' דוד אלעזר 18
תפילת שחרית 6:30
מנחה וערבית (סמוכות) 17:20
שיעורי תורה מידי יום אחרי ערבית
 יום א' - הרב שמשון פוקס שליט"א
 יום ב' - הרב הגאון אברהם הכהן שליט"א
 יום ג' - הרב שלום אטלן שליט"א
 יום ד' - הרב בן יאבו שליט"א
 יום ה' - הרב דניאל קמחי שליט"א

לימוד אברכים עם תלמידים כל יום שני ורביעי בשעה 20:00
 ערבית מאוחרת: יום ב' 20:45 יום ד' 20:45 יום ה' 21:00